

Посланикът на Република България Радко Влайков в Димитровград:

България застава зад всеки българин в Сърбия

(На стр. 2)

Ново Братство

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

ГОДИНА II БРОЙ 26 4 август 2017 г. Безплатен екземпляр Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Президентът Вучич направи визита на строежите по новата автомагистрала край Димитровградско

ПЪТ КАТО В АВСТРИЯ И ШВЕЙЦАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА СЪРБИЯ АЛЕКСАНДЪР ВУЧИЧ НА 28 ЈУЛИ ПО ВРЕМЕ НА ПОСЕЩЕНИЕТО СИ НА НИШАВСКИ ОКРЪГ СЕ ЗАПОЗНА КАК ВЪРВЯТ РАБОТИТЕ ПО ИЗГРАЖДАНЕТО НА НОВОТО МАГИСТРАЛНО ШОСЕ КРАЙ ДИМИТРОВГРАД

(На стр. 2)

Министърът на външните работи на Република България Екатерина Захариева посети Сърбия

(На стр. 3)

В Димитровград

Гостува министър Ружич (На стр. 2)

IX Международен фолклорен фестивал "Крайще пее и танцува"

(На стр. 3)

„Калинел“ ДОО

17 540 БОСИЛЕГРАД ИНДУСТРИЙСКА, ББ Тел.: 064 446 79 79

"Tase tours"

Градски и междуградски транспорт;
Село Райчиловци, бб
17540 БОСИЛЕГРАД
Собственик и директор:
Тасе Илийев
Телефон: +381(0)17/877-381
Web - www.tase-tours.ls.rs

Портал ФАР

интегрира мултикултуралното развитие между Сърбия и България

България застава зад всеки българин в Сърбия

По повод неотдавнашното посещение на вицепремиера по правосъдната реформа и министър на външните работи на Република България Екатерина Захариева на Сърбия, българският посланик в Белград Негово превъзходителство Радко Влайков проведе пресконференция в Димитровград, на която запозна обществеността с най-важните акценти от срещите на Захариева с представителите на сръбските власти. Тя разговаряла с президента на Сърбия Александър Вучич (разговорът вместо планираните 30 минути продължил повече от час), премиера Ана Бърнабич, първия вицепрезидент и външен министър Ивица Дачич и министъра на правосъдието Нела Кубурович.

По думите на Влайков от разговорите с всички посочени политици проличало, че Сърбия е готова да спазва европейските стандарти, отнасящи се до правата на малцинствата, включително и българското. Влайков заяви, че „България високо оценява готовността на Сърбия да прилага всички европейски критерии в работата с националните малцинства“. Той добави, че по време на срещите е разговаряно по множество теми, като: изграждането на интерконекторна газова връзка между Ниш и София (за която цел средства би трябвало да пристигнат от фондове на ЕС), изграждането на нова автомагистрала, която ще свързва Ниш и София (сръбската страна по проекта работи от години и до няколко месеца ще го приключи, докато България ново магистрално шосе от София до границата със Сърбия ще започне да строи през следващата година) и др.

Посланикът подчерта, че България е предложила експертна помощ на Сърбия при отварянето на главите в процеса на преговорите ѝ за членство в ЕС и че е била инициатор да се продължи с политиката за разширяването на ЕС, в рамките на която на Сърбия, като

най-важната страна в Западните Балкани, би трябвало да се обърне особено внимание.

По време на срещите, изтъкна по-нататък Влайков, е разговаряно по темата за обучението на децата на български език и е разискван въпроса за финансиране на определени медии на малцинството. И по двата въпроса представителите на сръбските власти са проявили голямо разбиране и готовност недоразуменията да се премахнат. Влайков пролонгира, че в случая, когато представители на Сърбия проявяват добра воля съществуващите проблеми във връзка с положението на българското малцинство да се решат, не трябва да се позволи недостатъчната активност на представители на малцинството да се окаже като проблем, който да спъва задвижването на дейностите.

Господин Влайков оцени визитата на Захариева като „изключително важен момент, както за добрите отношения между Сърбия и България, така и за българското национално малцинство в Сърбия“. Той съобщи и новината, че занапред представители на Генералното консулство на България в Ниш (по-конкретно - двамата консули, работещи в него) веднъж седмично ще идват в клоновете на КИЦ-овете в Димитровград и Босилеград и ще се срещат с граждани от български произход. „По-лесно е представителите на консулството да идват в двете общини, отколкото представителите на малцинството да идват в Генералното консулство“, оцени посланикът.

Той оповести, че занапред организирането на лекарски прегледи за представителите на малцинството във Военно-медицинската академия в София ще минава през Генералното консулство. Право в това ведомство да се лекуват ще имат всички българи в Сърбия. Подобен ще бъде и подходът към кандидат-студентските изпити, сиреч организацията им ще се провежда посредством това дипломатическо представителство.

Посланик Влайков сподели, че българите в Сърбия занапред трябва да знаят, че „България застава зад всеки от тях“ и че дипломатическите мисии на България в Сърбия (Генералното консулство в Ниш и Посолството в Белград) ще поемат пълноценно ролята на стожер на спазването правата на българското малцинство. Затова Негово превъзходителство подчерта към края на изказването си, „българите в Сърбия занапред нека да се обръщат към нас“.

Източник: Портал ФАР
Подготвил: Б. Д.

В Димитровград

Гостува министър Ружич

Министърът на държавното управление и местното самоуправление Бранко Ружич тези дни пребивава в Димитровград, където заедно с кмета на общината д-р Владица Димитров тържествено пуснаха в употреба т. нар. „Интернет дърво“ (Wi-Fi), което на живеещите близо до уреда (в централната част на града) обезпечава безплатна интернет конекция. Прерязвайки червената лента, министърът

Ружич и кметът Димитров тържествено пуснаха в употреба и Общинския административен център на улица „Балканска“ 7, в който гражданите на общината ще могат да взимат всички документи, които са им необходими.

Димитровградска община бе наградена с „Интернет дърво“ и 20 хиляди евро от акцията „Вземи касовата бележка и победи“, след като в крайното подреждане се

нареди на второ място след община Бела паланка. След проведения пребрисцит повечето граждани на общината, които участваха в него, предложиха посочената сума да се използва за ремонтване на помещение в центъра на града за откриване на Туристическо-информационен център.

Министър Ружич по време на визитата си в Димитровград бе придружаван от представители на Националната асоциация за местно икономическо развитие (НАЛЕД) и на компанията „Телеком“.

Б. Д.

Президентът Вучич направи визита на строежите по новата автомагистрала край Димитровградско

Път като в Австрия и Швейцария

Президентът на Сърбия Александър Вучич на 28 юли по време на посещението си на Нишавски окръг се запозна как вървят работите по изграждането на новото магистрално шосе край Димитровград. В с. Градине той заяви пред медиите, че до края на тази година ще приключат работите по строежа на Източното разклонение на Коридор 10 от Ниш до границата с България. Държавният глава добави, че най-късно до май следващата година ще бъдат завършени и работите по изграждането

Да видим едно съвременно магистрално шосе, което ще привлече и инвеститори. Ще бъде добре за тези краища, но и за всички нас. Следващия сезон посрещаме с пътища, каквито имат в Австрия и Швейцария. Сърбия ще отблъсне лошия си имидж, че е страна с лоши пътища“.

Източното разклонение на Коридор 10 е с дължина 86 километра. Досега са пуснати в употреба два участъка от него – между селата Цървена река и Чифлик и селата Чифлик и Станичене. Върху

на 12-километровия участък от пътя в близост до тунела Банцарево, благодарение на който ще се заобикали проблемното Сичевашко дефиле.

Президентът похвали работниците за усърдието им и добави, че работят в трудни условия. Обаче, както каза, строителните площадки по трасето днес са хубавите места в Сърбия, тъй като по тях могат да се видят много работници, камиони и машини.

Според държавния глава Източното разклонение на новото магистрално шосе ще е от голямо значение за Пиротски и Нишавски окръг, което ще способства в тях да се появят нови инвеститори и туристи. Вучич сподели и следното: „Години наред очаквахме тази гледка.

участъка на разклонението край Димитровград в момента се провеждат работи по изграждането на финалната настилка върху коловоза. Изпълнител на работите е гръцката фирма „Актор“.

Президентът Вучич по време на визитата си в Димитровградско бе придружаван от министъра на строителството, транспорта и инфраструктурата Зорана Михайлович, директора на „Пътищата на Сърбия“ Зоран Бабиш, директора на ЦИП Милутин Игњатович и директора на компанията „Актор“ Симос Панагиотис. Държавния глава посрещаша и челните хора на Димитровградско и Пиротско. Визитата му на следващия ден продължи в Пирот.

Б. Д.

Министърът на външните работи на Република България Екатерина Захариева посети Сърбия

Вицепремиерът и министър на външните работи на Република България Екатерина Захариева на 24 и 25 юли посети Сърбия, където се срещна с президента Александър Вучич, премиера Ана Бърнабич, първия зам.-министър-председател и министър на външните работи Ивица Дачич, както и с министъра на правосъдието Нела Кубурович.

На срещите тя представи приоритетите на предстоящото Българско председателство на Съвета на ЕС през 2018 г., сред които основен фокус е поставен върху европейската перспектива на страните от региона.

„В наше лице Сърбия има истински партньор и държава, която я подкрепя в европейското ѝ развитие“. Това каза пред журналисти вицепремиерът и министър на външните работи Екатерина Захариева след срещата ѝ със сръбския държавен глава Александър Вучич. На срещата те двамата обсъдили и проектите, които свързват България и Сърбия. Медиите предадоха, че на тази среща са разисквани и въпроси за българското малцинство в Сърбия. Министърката изтъкна, че е получила уверение, финансирането на медии, или лесен достъп на български медии до

районите, в които има българско малцинство, включително и програмите за висшите учебни заведения за обучение на български език, ще намерят решение в най-скоро време. Захариева посочи, че откакто Александър Вучич е президент три пъти са се срещали с него и с премиера Борисов - в Дубровник и Солун.

„Благодаря ви за усилията Европейският съюз да остане отворен към разширяване в посока Западните Балкани“, заяви премиерът Ана Бърнабич след срещата с министър Захариева. Бърнабич изтъкна, че през последните три години страната ѝ се е съсредоточила върху икономическите и финансови реформи, като е постигната стабилност. Сега фокус в работата на кабинета е върховенството на закона и по-специално въвеждането на бързо съдопроизводство и гарантиране на изпълнението на присъдите. Надявам се да засилим скоростта по затварянето на преговорните глави с Брюксел, добави премиерът. Захариева поздрави Бърнабич за реформите и подчерта, че от това зависят пряко и чуждестранните инвестиции. От името на премиера Борисов тя покани Бърнабич на посещение в България.

На срещата с министър Дачич първите дипломати на Сърбия

и България се разбраха да работят заедно за стимулиране на бизнеса между двете държави. Първа стъпка в това ще е организирането на двустранен икономически форум в Ниш или друг южен сръбски град. „Надявам се до края на годината или в началото на следващата да бъде обявена поръчката за изграждането на магистралата София-Калотина, за да започне строителството през първата половина на 2018 година“, каза министър Захариева, а министър Дачич изтъкна, че „Пътищата, инфраструктурата и интерконекторът с България са нашите приоритети. Радвам се, че България е на второ място по броя на туристи, посещаващи нашата страна“.

Външните министри обсъдили и проблемите на българското национално малцинство в Сърбия и се договорили да бъде решен проблемът с учебниците на български език и с предаванията на майчин език. Възможните варианти да се финансират такива емисии в Сърбия или български телевизии са да се включат в пакетите на местните кабелни оператори. Станало дума и за това как Западните покрайнини да бъдат стимулирани икономически, за да бъдат задържани хората там.

Министърът на правосъдието Нела Кубурович изказа благодарност за помощта, която България оказва на Сърбия във връзка с преговорните глави 23 и 24 - „Съдебна система и основни права“ и „Правосъдие, свобода и сигурност“. Българският вицепремиер посявства колегата си, че най-важно е да се координира с институциите, тъй като в случая с двете преговорни глави в Сърбия е необходимо съдействие от близо 50 ведомства. Тя разказа за Съвета за съдебна реформа, който Захариева създаде в началото на миналата година, където с участие на представители на всички институции и професионални организации на магистрати бяха подготвени двата пакета с изменения в Закона за съдебната власт и изменението в Наказателнопроцесуалния кодекс.

Министър Екатерина Захариева присъства и на конференцията на тема „Малцинствената политика - насърчаване на интеграцията в Сърбия“, която организира Форумът за етнически отношения с финансова подкрепа от българското Министерство на външните работи в рамките на Програмата за развитие. На конференцията присъствали и Защитникът на гражданите на Република Сърбия

Зоран Пашалич, държавният секретар в Министерството на държавната администрация и местно самоуправление Иван Бошняк, българският посланик в Сърбия Радко Влайков, председателят и зам.-председателят на НС на българското малцинство в Сърбия Владимир Захариев и Стефан Стойков, представители на неправителствени организации и др.

„Постигнатият напредък и значителни резултати по отношение на защитата на малцинствата в Сърбия са окуражителни. С удовлетворение констатираме и осъзнаването от управляващия политически елит в страната, че пътят за намиране на решение на всеки един въпрос остава диалогът“, изтъкнала Захариева.

„Отчитаме положително факта, че Сърбия полага все повече усилия за доизграждане на статута на националните малцинства, но винаги може и повече. Разбирам, че скоро предстоят важни изменения и допълнения на законодателството, касаещи малцинствата. Надявам се, че те ще осигурят нужната среда, в която всички представители на малцинствата да се чувстват преди всичко равни, свободни и защитени“, заяви Захариева на конференцията.

П.Л.Р.

IX Международен фолклорен фестивал „Крайще пее и танцува“

В организация на Център за култура и Община Босилеград за девета поредна година в Босилеград се проведе Международния фолклорен фестивал „Босилеградско крайще пее и танцува“. И този път от 27 юли до 2 август Босилеград бе средище на фолклорното изкуство, а босилеградчани и гостите на града имаха удоволствието да се наслаждават от изпълненията на танцьорите и разнообразието на носите от различни крайища на Балканите.

Мероприятието официално бе открито на 27 юли. Фестивалът откри кмета на Община Босилеград Владимир Захариев, след което пред публиката се представиха танцьори от фолклорния ансамбъл към Центъра за култура в Босилеград, СД „Младост“ и още 6 състава.

В продължение на седемте фестивални вечери на откритата сцена в училищния двор са се представили около 750 изпълнители от 29 танцови и певчески състави от Сърбия, България, Босна и Херцеговина, Румъния, Македония и Черна Гора, включително и танцовите ансамбли към „Центъра за култура“ и СД „Младост“ от Босилеград. Най-много ансамбли имаше от Сърбия - Ниш, Белград, Чачак, Враня, Власотинце, Алексинац и други градове, от България участваха танцови състави от София, Благоевград, Етрополе и Солояно - Кюстендил, от Босна и Херцеговина се представиха културно-художествените дружества „Храсница“ от Храсница и „Бечарац“ от Киселяк край Сараево, Македония представя танцов състав от Крива Паланка, докато от Черна Гора участва ансамбълът

„Слободан Алигрудич“ от Зета до Подгорица. Румъния бе представена от танцовия ансамбъл „Плави делия“ и оркестъра „Батини бечари“, в които членуват представители на сръбското малцинство в Румъния и румънци.

Всяка вечер преди концертите имаше дефиле на участниците из централните градски улици. В рамките на концертните програми, които продължава-

* В рамките на фестивала бе организирано и представяне на книгата „50 места от българската история отвъд България“. Промоцията бе организирана на открито в училищния двор.

Авторите на книгата Светослав Марков и Теодор Борисов, изтъкнаха, че делото представлява резултат от изследванията им на различни места в Европа, които са обикаляли в продължение на 10 години. Сред известните градове, каквито са Мадрид, Барселона, Рим и др., които са описани в книгата, се намира и нашият Босилеград. Книгата представлява един вид туристически справочник, от който може да се научат много неща за българската история далеч от България. Издател на книгата е сдружението „Българска история“, с подкрепа на фондация „Българска памет“.

ват по няколко часа се представяха по 5-6 ансамбла, а всяка вечер бяха организирани и състезания по надиграване на кръшна ръченица, избор на най-хубава носия и избор на мис и мистър на вечерта.

Главен спонсор на мероприятиято е Община Босилеград, а тази година фестивала финансово подкрепиха и Министерството на културата на Република Сърбия, ЕУ „Прогрес“, Националният съвет на българите в Сърбия, Трейс ПЗП Враня, „Медголд изследвания“ - Нови Белград. В организацията на фестивала съдействаха основното училище, ученическото общежитие, публичното предприятие за строителни площи и пътища в Община Босилеград, публичното комуналното предприятие „Услуга“, Центъра за социални дейности, Здравния дом, Спортното дружество „Младост“ и други общински организации и ведомства, както и Сурдулишкия културен център.

Последният ден на фестивала, на 2 август - Илинден, през деня бяха организирани и културни програми в Горна Лисина и Извор, където по традиция се организират Селски служби и събори, а заедно с танцьорите от Босилеград участваха и фолклорни ансамбли от България и Сърбия, които ще участват на закриването на фестивала.

* Тъй като печатенето на нашия вестник започва на 2 август (сряда), информацията за закриването на фестивала ще бъде предадена в следващия брой на „Ново Братство“.

П.Л.Р.

Генералното консулство
на Република България в Ниш

Консулски дни в Димитровград и Босилеград

Генералното консулство на Република България в Ниш от 21 юли започна провеждането на „изнесени консулски дни“ в Димитровград и Босилеград. Всеки вторник в КИЦ Цариброд от 10 до 16 часа и всеки четвъртък в КИЦ Босилеград от 11 до 17 часа, пълномощният министър на Генералното консулство на Република България в Ниш Николай Колев приема граждани и дава консултации по въпроси от компетентията на дипломатическата мисия и по проблемите, свързани с граждански права на българското национално малцинство в Сърбия.

В съобщението на Генералното консулство на България в Ниш, дадено по повод откриването на изнесените консулски дни, е посочено, че целта на откриването на тази инициатива е улесняване на връзката на етническите българи с българските институции и подобряване на сръбско-българските отношения на регионално равнище.

В помещенията на КИЦ Босилеград пълномощният министър Николай Колев е приемал граждани на Босилеград и Кюстендил, които се интересували от процедурите за получаване на визи, удостоверения за български произход и кандидатстване за българско гражданство. На срещите с гражданите и с представители на КИЦ е разисквано и кандидатстването с проекти по програмата „Изграждане на административен капацитет и демократични институции“, която е в изпълнение на Средносрочната програма за помощ за развитие и хуманитарна помощ за периода 2016-2019 г. Крайният срок за представяне на проектите е бил 30 юли 2017г. в Генералното консулство на Република България в Ниш.

П.Л.Р.

Делегация от България в Звонския край

Най-сетне да се открие преходът край Петачинци

Народният представител от партията ВМРО Красимир Богданов от Враца, председателят на Националната асоциация на председателите на общинските съвети в Република България Делян Дамяновски от Мездра и общинският съветник в общинския парламент в Мездра Марин Цветков тези дни посетиха с. Звонци, където проведеха разговор с координатора на Канцеларията на Националния съвет на българското малцинство в този край и член на Общинския изпълнителен съвет в Бабушнишка община Иван Таков и члена на Общинския съвет в Бабушнишка община Саша Златанов. На срещата присъстваха и лидерът на Демократическата партия на българите (ДПБ) и член на НС Небойша Иванов, членът на този съвет и член на Общинския изпълнителен съвет в Димитров-

градска община д-р Ангел Йосифов, както и членове на партията на клона на ДПБ в с. Звонци.

По време на срещата, организирана от Канцеларията на НС на българското малцинство в с. Звонци, гостите и особено Красимир Богданов, който е и зам.-председател на парламентарната Комисия по външна политика и член на парламентарния Съвет за сътрудничество със Сърбия, бяха запознати с факта, че от огромно и почти съдбовно значение за жителите на Звонски край би било откриването на граничния преход край с. Петачинци. Досега за реализирането на този проект нееднократно са подписвани различни документи между представители на сръбските и българските власти. Таков и Златанов помолиха Богданов да потенцира въпроса пред съответните органи на властта в България. Те се обърнаха към госта и с молба да лобира пред съответните органи

Четвърта акция по кръводаряване във ВМА в София

Петдесетина босилеградчани дариха ценната течност

В организация на общинското ръководство в Босилеград неотдавна се проведе четвърта поредна кръводарителска акция в Центъра по трансфузионна хематология във Военномедицинска академия в София, в която се включиха петдесетина души. Поредната хуманна акция е израз на признателност за безвъзмездните висококвалитетни грижи, които

целият персонал на ВМА предлага на нашите съграждани от 2009 година насам.

- С този жест искаме да покажем нашата неизмерима благодарност за безрезервната помощ, която ни оказва ВМА, каза кметът на Босилеградско Владимир Захариев, който е и главен инициатор на акциите.

- Благодаря за това добро дело, благодаря ви за този високохуманен жест. По този начин вие помагате за спасяването на човешки животи, коментира ВРИД началникът на ВМА полк. проф. д-р Венцислав Мутафчийски, д.м.н., предава сайта на ВМА.

В общината изтъкват, че следващата кръводарителска акция във ВМА планират да организират на 1 декември, по повод Деня на ВМА.

П.Л.Р.

в България за отпускане на средства за постоянно заплащане на един работник, който би работил в звонската библиотека, в която от общо 2000 книги повече от половината са на български език. Имайки предвид, че от България се финансират заплатите за по трима заети в културно-информационните центрове в Димитровград и Босилеград, надяваме се на нас да ни бъде разрешено отпускане на заплата за един работник, споделиха Таков и Златанов, като добавиха, че финансирането за тази цел чрез проект не би било устойчиво решение.

След разговора гостите посетиха звонската църква „Св. Илия“, която преди години бе възстановена благодарение на материална подкрепа на българската община Мездра, която осигури около 90 на сто от средствата за тази цел. Между с. Звонци и Мездра от години съществуват приятелски отношения. Преди да получи настоящото си име, село Звонци се е наричало именно както и градът, оказал му подкрепа за възстановяване на църквата – Мездра.

Б. Д.

Кръводарителски акции на ЧК

Общинската организация на Червения кръст в Босилеград през юли проведе две кръводарителски акции, в които се включиха 53-ма кръводарители.

За поредна година по инициатива на Йордан Григоров, полицаи от Босилеград и председател на Сдружението на доброволните кръводарители при Червения кръст, в двора на Полицейската станция в Босилеград бе организирана кръводарителска акция със съдействието на Службата за кръвопреливане към Здравния център в Сурдулица.

Втората акция съвместно организираха ОО на ЧК и Институтът за кръвопреливане от Ниш. Това бе извънредна акция, организирана поради недостиг на кръв в Нишката клиника.

П.Л.Р.

Реконструкция на манастира „Свети пророк Илия“ в село Бресница

Вранската епархия и Община Босилеград съвместно ще извършат реконструкция на конака към манастира „Свети пророк Илия“ в село Бресница. Проектът, който е изготвила нишката фирма „Антима“, включва махане на рухналия покрив и на горния етаж на конака, изграждане на нов етаж и покрив и обзавеждане на обекта, при което ще бъде спазван автентичният му вид. Вранската епархия вече

е обезпечила всички необходими разрешителни и други документи за реализация на проекта от Института за защита на културните паметници и от други институции.

За реконструкцията на манастирския конак, който разполага с монашески килии и стаи за гости, републиканското правителство чрез Управлението за вероизповедания е отпуснало 1 милион динара, която сума ще бъде

вложена за купуване на строителния материал. Община Босилеград от своя страна ще „даде“ работна ръка, а за целта ще бъдат ангажирани механизация и работници от публичните предприятия „Строителни площи и пътища“ и „Услуга“, както и заети в Спортното дружество „Младост“.

Неотдавна в Босилеград пребивава делегация от Вранската епархия начело с епископ Пахомий, която заедно

с кмета Владимир Захариев, представители на общинското ръководство и инженери от Босилеград посети манастира в с. Бресница. На срещата, която след това се състоя в общината, е уточнена динамиката на извършване на строителните работи. Според плана до началото на зимата трябва да се реализира първата част от проекта, която включва махане на рухналите и изграждане на

нов етаж и покрив на конака. Епископ Пахомий заяви, че за ръководител на манастира е назначен сингел Йован Станойков, а в състава на манастира ще бъде и черквата „Света Петка“ в село Рибарци.

Манастирът „Свети пророк Илия“ в село Бресница е построен още през далечната 1863 година и до Първата световна война в него са обитавали монаси. Преди десетина години жителите на Бресница, подпомогнати със средства от републиканското правителство, ремонтирали покрива на църквата, уредили двора на манастира и в него построили навес, където се организират селски служби.

Реконструкцията на манастира в с. Бресница могат да подкрепят и всички добронамерени фирми и частни лица чрез дарения.

П.Л.Р.

Частен бизнес

Селски туризъм „вирее“ и в с. Бачево

Мирча Сотиров е един от „пионерите“ на селския туризъм в Димитровградска община. През последните години той показва, че този вид туризъм наистина има добри възможности за развитие и то не само в с. Поганово, което стана синоним за тази дейност в общината, но и по-широко. Бивш е гостиничарски работник, който от няколко години е в пенсия. Той не поискал само да стои въкъщи и да чака скромната си пенсия, а като

трудолюбив човек в добро здравословно състояние, ремонтирал родната си къща в село Бачево и дори построил и нови жилищни обекти, в които приема туристи, милеещи за селски начин на живот и отдиш сред природата. Селцето почти е опустяло напълно, но предприемчивият Мирчо този факт не го обезпокоявал и той решил идеята си да „избуца“ докрай. Вложил е доста собствени средства в изграждането и преуреждането на обек-

тите. Предишните общински структури имали разбиране за идеята му и ремонтирали пътя, който откъм хълма Козарица води към горната част на Бачево, а преминава и покрай неговата къща. Нека да отбележим, че Сотиров е бивш дългогодишен кмет на с. Бачево. От години е и съветник в общинския парламент. Има къща и в Димитровград, но почти всекидневно е в Бачево, където, освен обектите за селски туризъм, при-

тежава е парцели с овощия (предимно сливи), от които вари забележително количество ракия.

На може би прекалено лаконичния ни въпрос как върви „бизнеса“ със селския туризъм и може ли наистина тази дейност „да вирее“ в тази част на общината, да се изкара от нея „някоя пара“, Мирчо с немалка доза на учудване ни отговори: „Ма, как че не може! Почти всекидневно имам гости. Идват предимно от България, но и от Сърбия. Там съм всекидневно, за да им обезпеча всичко, от което имат нужда. Много работи си върша сам, но когато притрябва плащам и работници. Така например ангажирам готвач, комуто плащам надница.“

Като трудолюбив човек, на който със сигурност не му липсва усет за бизнес, което е изключително важно в днешно време, имайки предвид, че фирми с обществено имущество няма, а всичко в бизнеса започва от частното предприемачество и личното ангажиране и трудолюбие, Мирчо се е постарал да представи домакинството си и по Интернет.

От местоположението

на обектите му в горната част на селото се откроява хубава гледка към граничния преход „Градина“, всъщност от това място се вижда като на длан. Във вечерните часове и през нощта светлините от прехода я правят изключително атрактивна. В обектите на неуморимия бачевчанин има място за 17 гости. Всъщност в момента има толкова легла, но не е изключено в бъдеще и да увеличи мощностите. В селото е единственият стопанин, който се занимава с тази дейност.

От името на вестника ни нека да му пожелаем много късмет в по-нататъшното занимаване със селския туризъм - да разгръща дейността си, да печели още повече пари за личното си добро и доброто на членовете на фамилията му, но и за доброто на съгражданите му, които ангажира като работници. В крайна сметка и за доброто на общината като цяло, тъй като бизнесът и особено туризмът е част от „веригата“, от която изкарват бенефити и останалите стопански отрасли - търговията, селското стопанство и др.

Б.Д.

„Ново Братство“ на медийния форум „Русалка 2017“

На Черноморския бряг, където хоризонтът „край няма“

Под патронажа на Сдружение „Международен център по изкуствата „Русалка“ и туристическия холдинг към АКБ Форес от 5-10 юли се проведе дванадесетият медиен форум „Русалка 2017“

Към Русалка, един от най-красивите Черноморски курорти, се запътихме в най-горещия ден за това лято. Пътувахме през нощта и вече на разсъване бяхме в морската столица. Предстоеше ни още път, но решихме да се отбием до популярния „Нос Калиакра“. Обиколихме античните и средновековни крепости и скалните гробници, порадвахме се на играта на семействата делфини... и през безкрайните слънчогледови масиви пристигнахме във ваканционното селище Русалка.

Във форума участваха университетски преподаватели от България, Сърбия и Азербейджан, журналисти от Българската национална телевизия (БНТ) и Българското национално радио (БНР), новинари от национални и регионални български медии и от вестник „Ново Братство“.

Там ни посрещна организаторката на медийното събитие г-жа Мария Банева.

„Традицията е утвърждение на добрите човешки отношения и практики. С тях подкрепяме обществото и даряваме смисъл на бъдещите поколения. Ето защо, за дванадесети път се събираме да разберем какво се случва в нашия ден и да сътворим действени решения по важните проблеми на нашето съвремие“, каза тя.

Съсредоточен върху водещата тема „Промяната – мит или реалност“, форумът бе арена на смислени дебати между ерудирани и обществено ангажирани личности. Учените и журналистите дискутираха за настоящи и необходими промени в гражданското общество, в журна-

листката и политиката, в образованието и културата, в глобалната промяна на света и „точката“ България.

Форумът продължи пет дни. Дебата откри проф. Михаил Неделчев от Нов български университет със сюжета си „Морето – великата тема на културата и изкуството“. На втория ден социологът Юлий Павлов говори за „Глобалната промяна и „точката“ България“, а на третия ден проф. Ваня Добрева от Университета за библиотекознание и информационни технологии се произнесе по темата „Промяната в образованието – залог за бъдещето на нацията“. Проф. Ванче Бойков от Нишкия университет откри дебата на тема „Как медиите променят средата?“ Финалът на форума бе

Комплексът Русалка е създаден преди 50 години, а заслугата за това е на тогавашния президент Тодор Живков, който по време на официалното си посещение във Франция през 1966 година с легендарния генерал Де Гол подписва договор за построяване на ваканционното селище.

Комплексът днес разполага с над 500 двойни бунгала, разположени по брега на морето, спортни съоръжения, тенис кортове, тенис на маса, волейболни и футболни игрища, гимнастически салон. Ваканционното селище предлага конна езда и училище по водозащитен спорт, яхт клуб с лодки и канута.

заклучителната тема на проф. Петко Тодоров от УНСС - „За какво и как се дискутира в българското общество днес?“

Вечерните часове на Русалка бяха емоционално заредени с изяви на видни поети и писатели, литературни теоретици, музиканти и художници. Медийния форум приключи

със срещата-вернисаж на всички мислители и творци, носещи духовно-материални послания към нацията, и със заключението, че намерените решения на важните проблеми предоставят действителен заряд за промяна.

С. Бойкова

В галерията „Академия“ в София

Изложба на Димитър Илиев

Димитровградският художник Димитър Илиев неотдавна устрой изложба в галерията „Академия“, съществуваща в рамките на Националната художествена академия в София. Експонирани са по 30-ина скулптури и рисунки.

Илиев бе дългогодишен управител на галерията в Димитровград. От няколко години е пенсионер. Роден е през 1950 година в Димитровград. Дипломира се е през 1977 година в Националната художествена академия в София, специалност – скулптура при професор Димитър Даскалов. В същия ВУЗ е получил и магистърска степен.

Член е на УЛУС. Записал е множество самостоятелни и е участвал в над 100 колективни изложби в страната и чужбина. Автор е на най-различни сценични решения както за театъра, така и за нуждите на други културни прояви.

Живее и твори в родния Димитровград. Тази година отбелязва два юбилея – 50 години от първата си самостоятелна изложба и 40 години от дипломирането си в Националната художествена академия.

Б. Д.

Летен семинар по български език

Тази година от 16 юли до 5 август в София се реализира 55-ото издание на Летния семинар по български език и култура за чуждестранни българи и слависти. Семинарът се провежда в организация на Министерството на образованието и науката на Република България и с помощта на СУ „Св.Климент Охридски“.

В семинара участват 83 българи и слависти од цял свят. За представяне на програмата и на преподавателите, ангажирани за летния семинар, беше задължен директорът проф. д-р Панайот Карагъзов, а всичките участници бяха поздравени и от декана на

Факултета по славянски филологии доц. Д-р Бойко Пенчев.

Покрай задължителната и факултативната учебни програми за участниците са организирани и учебни пътувания до Витоша, до манастира „Св. Спас“, посещение на СУ „Св. Климент Охридски“, разглеждане на София, пътуване до град Пловдив и до Рилския манастир, както и специализирани семинари по български език и превод и българска литература и културна антропология на българете. В рамките на семинара участниците имат възможност да научат и български народни танци и песни.

С. Дж.

Малък портрет - Йелена Китанова,
добра ученичка и актриса

Учи и играе в пиеси, но размисля за стоматологията

Има много сладка усмивка. Умна е и усърдна и отлична е ученичка. В ученическата си книжка има само петици. И актриса е. Макар че още не беше пълнолетна, през април стана член на първия състав на димитровградския театър. И веднага „падна роля“ и то в представлението „Женитба“. Става дума за Йелена Китанова. Към нея отправихме няколко въпроса, разделени в две групи. Първата се отнасяше до *Опита ѝ в театралното изкуство?*

Започнала е в трети клас на основното училище. Същност тогава е изиграла първата си роля в едно детско представление. Последвали и редица други роли в представленията (или драматизираните пърформанси) – „Меко казано“, „Чрез диалог срещу насилието“, „Чернобелият свят“, „Пол-бол“...

В „Женитба“ ѝ бе доверена ролята на момата, за която трябва да се намери подходящ мъж. Почти нямаше реплики, а ролята си трябваше да отрази чрез други театрални средства. Май се справи успешно. За това как е била приета от останалите по-опитни членове на първия състав на театъра, каза: „Супер беше. По-възрастните артисти ме приеха сякаш съм им дете. Останалите – като че ли съм дългогодишен член на това „театрално семейство“.

На въпроса ни усещала ли е възбуда, тъй като за пръв път е подготвяла представление с първия състав, Йелена ни отговори по следния начин: „Не, не съм се притеснявала. По-скоро възбудата присъстваше по време на репетициите, отколкото по време на изпълнението на самото представление“.

Втората група въпроси се отнасяше до *Резултатите ѝ в училището и как там приеха дейността ѝ в театъра?*

Малко се учудихме, когато ни отговори, че гимназиалните учители почти не са обръщали внимание на това,

че се е проявила и като актриса в представителния състав на театъра. Единствено гимназиалният учител по сръбски език и литература Радко Ставров ѝ отправил похвали за ролята.

Що се отнася до успеха, Йелена винаги е била пълна отличничка. Понастоящем е ученичка в четвърти клас на местната гимназия. Редовно участва в ученически съревнования по различни предмети – сръбски, български, биология... Особени успехи е отчела на съревнованията по декламаторство. Като най-добра декламаторка в окръга, участвала е и в съревнования на републиканско ниво. Казва, че вкъщи пред книгите провежда средно между дватри часа. На часовете проявява особена бдителност и много от учебния материал го запомня именно тогава.

Желанието ѝ е след гимназията да следва стоматология в България и един ден след като си вземе диплома от този факултет да замине да работи някъде в чужбина. Театралното изкуство няма да бъде професионалната ѝ работа. Просто, участието ѝ в театралните представления е и ще бъде само част от начините да се изяви, да покаже какво знае и умее и на това поле.

Б. Д.

Кристиян Иванов, ученик на випуска в босилеградското основно училище

Постоянно чете книги и разширява знанията си

Учителският колектив в Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград провъзгласи осмокласника Кристиян Иванов за най-добър ученик на тазгодишния випуск.

Как се чувстваш след полученото признание и дали го очакваше?

- Чувствам се гордо и много се радвам, че учителите от нашето училище единично ме избраха за ученик на випуска. Честно казано, не очаквах да бъда избран, обаче потайно си мечтаех за това престижно признание. Искам да подчертая, че в нашия випуск наистина има много добри ученици, които също както и аз са носители на грамотата „Вук Караджич“. *Каква е рецептата да се стане ученик на випуска?*

- Още от първи клас имах амбиция да уча редовно и затова тази титла доживявам като признание за усърдната ми и постоянна работа през цялото ми образование. Няма специална рецепта за учене. Аз просто учех редовно по няколко часа на ден и винаги се стараех съсредоточено да следя лекциите на часовете, което до голяма степен ми облекчаваше работата вкъщи. *Кой най-много ти е развивал интереса към книгата и ученето?*

- Докато бях малък, майка ми Гордана и баща ми Васил бяха ангажирани с работа и най-много ме гледаше баба ми Любинка. Тя постоянно ми купуваше детски книги и списания и ми четеше приказки. Така научих да чета и да пиша още преди да тръгна на училище. Изказвам благодарност и към началната ми учителка Оливера Йойич, която ме учеше от първи до четвърти клас в село Бресница, където бях единственият ученик в училището. Винаги, когато нещо не ми беше напълно ясно, аз ѝ задавах въпроси и тя ми обясняваше всичко. За съжаление сега училището в родното ми село е закрито, понеже няма деца. *Кои са любимите ти предмети?*

- Макар че редовно уча по всички предмети, най-голям интерес изпитвам към математика, физика и биология. Винаги се старая да науча добре уроците и когато

овладявам някои сложни неща, нерядко се консултирам с преподавателите и с някои от съучениците ми. *Освен учебници, какво допълнително ползваш за разширяване на знанията си?*

- Постоянно чета книги, детското списание „Политикин забавник“, ползвам компютър и др. От малък обичам да чета книги и списания и да следя научни и образователни предавания по телевизията, с което допълнително разширявам знанията си в определени области. *Бил си редовен участник в ученическите съревнования. Какви награди си печелил?*

- От пети клас редовно участвам в ученически състезания по различни предмети, от които съм печелил голям брой награди и признания. В пети клас завоювах първо място на републиканското състезание по български език, а следващата година спечелих втора награда. Побеждавал съм на общински състезания по математика, биология и по други предмети, а тази година се наредих на трето място на окръжното състезание по биология.

С какво се занимаваш в свободното си време?

- Аз много обичам спорт, особено футбол и съм голям фен на „Цървена звезда“, а неотдавна и на „Радник“ от Сурдулица. Постоянно следя по телевизията всички мачове на любимите ми отбори, редовно чета спортни списания, играя с другарите си... Понякога помагам и на по-малката ми сестричка Драгана при решаването на задачи по математика или по някои други предмети. *Къде ще продължиш образованието си и какви са плановете ти за бъдеще?*

- Записах се в гимназията в Босилеград. Още съм малък да избира професията, с която ще се занимавам в живота, и в момента единствено съм съсредоточен върху обучението ми в гимназията. След завършването на средното образование ще обмисля в кой факултет да се запиша, но най-вероятно това ще бъде свързано с математиката и с природните науки.

Кристиян накрая добави, че има огромно желание постоянно да ползва интернет, обаче неговото семейство няма материални условия да му осигури това. Родителите му имат ниски доходи, а принудени са да плащат и наем за квартира, понеже нямат собствена къща.

Обществото трябва да полага повече грижа за такива добри ученици и да изнамира възможности да им осигури необходимите условия, за да могат успешно да продължават образованието си.

П.Л.Р.

Фестивал на алтернативна култура в Княжевац

Шест родни и една чуждестранна банда - Daily Noise Club (София), участваха в тазгодишния Фестивал на алтернативната култура в гр. Княжевац.

На фестивала, който се проведе за четвърти пореден път миналия уикенд, участие взеха местните групи: Two Strokes Engine, Good ol' Bastards и School Bus, нишката Opposite Way, Vaccum от Зайчар и SNB от гр. Нови Сад.

Събитието се проведе на детската площадка под моста на пътя към гр. Зайчар, на брега на река Тимок, а входът бе свободен.

С.Б.

ВЕЛИКИЯТ ПРОРОК ИЛИЯ

Православната църква на 2 август (20 юли) чества една от най-почитаните старозаветни личности – великия пророк Илия. Житието на св. Пророк Илия е една поучителна история от миналото, която не е отминала, а е актуална и днес в наше време, но и за бъдещите времена. То е непрестанна поредица от неизброими Божии чудеса. А св. Илия е единствен и тайнствен избраник Божи с това, че неговият живот не завършва като у другите човеци - дори и най-славните сред пророците - със смърт, а продължава с небесно възнесение на огнена колесница.

Св. пророк Илия бил из потомството на Аарон, от гр. Тесвия, Галатия. Живял е през IX век преди Христа по време на цар Ахав. Илия значи крепост и той се показал крепост, твърдина на вярата. Той е един от най-великите измежду старозаветните праведници, могъщ изобличител на езичеството и предвестник на истинната вяра в Единия Бог. От древност Църквата го нарича "Пророк и Предсказател на великите Божии дела", "Ангел в плът" и "Предтеча на Второто Христово Пришествие".

Въздържан в храна, скромнен в облекло и строг към себе си и другите, св. пророк Илия вдъхновено проповядвал волята Божия и нуждата от истинско служение и поклонение Богу като първо и необходимо условие за създаване на щастлив живот и трайно благоденствие на земята. Заради удивителната си святост и чистота в живота, свети пророк Илия се възпява и прославя от светата Църква като "небесен човек" и "земен ангел". Неговата ревност и

преданост към вярата била толкова силна, че когато видял отстъплението от нея, идолопоклонничеството и безчестието в царския дом, той не се поколебал да изобличи с огнени слова недостойния израилски цар Ахав и жена му Иезавел (Изабела). Неговото пророческо слово било като пламтяща свещ, осветяваща мрака в човешките души.

Цар Ахав и царица Иезавел поставили в Самария идола на езическото божество Ваал, приканяли народа да му се покланя и преследвали служителите на истинския Бог. Затова пророк Илия с молитва заключил небето и три години и половина не валило дъжд. Гонен, пророкът предложил на Ахав да принесат жертва на планината Кармил и на когото жертвата се запали с огън от небето, неговата вяра да се счита за истинска. Царят се съгласил. Заклали жертви. Жреците на Ваал напразно се молили, нищо не станало. А върху жертвата на пророка паднал огън от небето и я изгорил.

Народът видял това, до земята се поклонил на Истинския Бог. Жреците били избити. Обилен дъжд напоил земята. Илия пророкувал 25 години край р. Йордан.

След като остарял и се приближило времето за неговото заминаване при Господа, за това било дадено откровение не само нему, но и на неговия ученик Елисей и на учениците пророчески, които живеели в градовете Ветил и Йерихон. Пророческите ученици казали на Елисей: "Знаеш ли, че Господ скоро ще вземе от тебе твоя учител?" – "Зная" – отговорил им Елисей и продължавал да върви подир Илия.

"И докато те още ходеха, ето огнена колесница с огнени коне, които ги разделиха един от друг; и Илия възлезе с вихрушка на небето. А пророческите ученици, които бяха в Ерихон, каго го видяха, рекоха: Илиевият дух остава на Елисея. И дойдоха да го посрещнат и му се поклониха до земята" (IV Царе 2:11; 15).

Единствен Бог знае каква тайнствена мисия е предопределил за безсмъртника Илия. Тя ще се прояви в края на времената, както Сам Господ е предсказал: "Илия първом ще дойде и ще уреди всичко." (Мат. 17:11) За нас остава надеждата, че огненото възнесение на пророка е предобраз на предназначението на всеки човек.

Подготви Д. Христова

На св. Кирик и Юлита с нов ДУХОВНИК

Всяка година манастирът „Св. Кирик и Юлита“ в село Смиловци „призове“ бройни вярващи да се съберат и заедно да отпразнуват празника, посветен на двамата великомъченици. А който веднъж посети това свято място, просто бива пленен и обзет от желанието да се върне отново, и отново... И тази година на 28/15 юли хора от различни краища се събраха в храма, за да почетат двамата светии и да им се помолят за помощ и благоденствие. Светата Литургия отслужи дякон Славко Обрадович от Нишката епархия в съслужение със свещеници от Димитровградско и Пирот-

за по-дълго и я възобновява. Междувременно възстановява и двете селски църкви „Св. Троица“ и „Св. Йоан Кръстител“, в които вече се вършат богослужения. Обстоятелствата се развиват в посоката отец Йован да се завърне сред народа в бащиния си роден край за постоянно – получава служба в манастира „Св. Кирик и Юлита“. Сполай на Тебе, Господи!

Усръдният монах продължава неуморно. От първия ден се захваща с уреждането на светинята – най-напред се ангажира около подновяването на пода, който е вече с нови плочки, поставен е и

ско, както и от други енории. За да стане светата Литургия още по-тържествена, се постараха и присъстващите, включвайки се в песнопенията. Обредния хляб, жито и вино в чест на св. Кирик и Юлита тази година приготви Юстина Йеленков от с. Петърлаш. За следващата година обичая „колачар“ превзе Ана Стойков от квартала Белеш.

След като миналата година Господ уреди до манастира да пристигне асфалтов път, тази година уреди светинята да се сдобие и с духовник. Според решение на владиката Теодосий нашенецът отец Йован Йеленков отпреди две седмици е разпределен за духовник в смиловския манастир. Нашенец, защото отец Йован е роден гр. Косовска Митровица, до отиването си в манастир е живял в Лозница, а по баща е петърлашанин. Неведоми са пътищата Господни - когато преди две години отец Йован идва в старата дядова къща в с. Петърлаш, той смята да остане закратко, обаче случва се така, че остава

осветен нов мраморен престол в олтара, след това църквата е варосана отвътре и украсена с нови икони. И човек, като се окаже в такова обкръжение, забравя всяка грижа и мъка и става спокоен, защото е докоснат от другото измерение. Усещането е още по-силно в празничния ден, когато и небето и земята се радват заедно.

Тъй като отец Йован откликва на всяка една молба, отговаря на всеки зададен въпрос, и за нашия вестник каза следните думи: „Когато дойдох тук, станах свидетел на една духовна занемареност на този край, причинена от идеологията на безбожничеството, която е откъснала този народ от корена на православията, с който той е живял. Задачата ми в новата роля ще бъде изключително с молитви, преди всичко литургийни, с поучения и утешителни думи да върна хората в неопровержимата истина, че Синът Божи Исус Христос е път, истина и живот!“

Д. Х.

Международен арт-пленер във Враня

Под егидата на Народния университет във Враня неотдавна в този град се проведе международен арт-пленер, в който участие взеха академични художници от Сърбия, България, Македония и БиХ.

Пленерът бе организиран за 17 пореден път, а участниците получиха по пет платна за рисуване. В рамките на пленера бе организирано един вид изкуствено изпълнение, в което художниците нарисуваха обща картина.

Творбата бе реализирана на базата на социални и панелни дискусии, чрез които художниците бяха запознати с художествената сцена и артистичния живот в гр. Враня.

По време на престоя искусоведите видяха културно-историческите забележителности на Враня и посетиха манастирския комплекс „Свети Прохор Пчински“.

С.Б.

Борба за златен медал в Иваново

Тази неделя в Иваново за първи път бе проведено състезание за най-добър акордеонист във Войводина. Премиерната манифестация бе озаглавена Първи международен фестивал „Златен клавиш“. Няма никакво съмнение, че този пръв международен фестивал-премиера, за в бъдеще тепърва ще придобива все по-голяма популярност и престижност и ще покаже на практика своя голям потенциал. На всички ни е известно, че акордеонът е инструмент, с който могат да се гордеят всички жители на Балканите-сърби, българи, румънци, македонци...

В престижното състезание, на което присъстваха повече от хиляда зрители пред местното читалище, взеха участие повече от 30 виртуозни изпълнители на акордеон. Премиерата в Иваново бе сравнена по популярност фестивала за духови инструменти в Гуча.

След продължителни усилия на няколко ентузиаста-местни акордеонисти, които търсят поле за изява, директорът на местното читалище-Марко Гуран в Иваново-това малко крайдунавско село придоби възможността да доживее това престижно атрактивно състезание за най-добра хармоника във Войводина. Журито бе съставено от представителни виртуози

и изпълнители на този известен балкански инструмент. Но и на многобройната и разнолика публика, която с часове имаше търпението да изгледа и горещо аплодира всички изпълнители, може да завидят и други села, които имат десетократно повече жители. Любителите на акордеона в идиличната селска атмосфера с безалкохолни и лекоалкохолни питиета-и всичко, което един фестивал би могъл да предложи, имаха възможност да се наслаждават на този прекрасен инструмент.

Фестивалът започна в горещата юнска вечер, по залез слънце, когато директорът на местното читалище Марко Гуран обяви участниците във фестивала, а самото състезание бе отворено от окръжният съветник Йован Лазаров. Между участниците са били представители на инструментални дружества от Омолица, Сокобана и Ягодина. В състезанието участваха акордеонисти от различните категории като се започне от младите петлета, след това се премине до утвърдените пионери, докато накрая зрителите имаха удоволствието да чуят и виртуозни изпълнители от Румъния, Хърватия, Босна и Херцеговина, разбира се и от Сърбия, между които от Панчево, Ново село, Омолица и Старчево.

Всеки един от участниците трябваше да изсвири по едно бавно и бързо хоро или песен, след това да се представи с виртуозно изпълнение. Участниците бяха обявявани от известните телевизионни водещи Драгана Катич и Весна Миланович. А междувременно публиката беше развеселявана от шегите на местните хумористи Матей Гуран, Пал Кашлик, Драгана Горунувич, Сава Петрович, Андреа Алексич, Слободан Джокич, оркестър „Амбасадор“ и „Алекса Шантич“ от Углевик.

През цялото време компетентното жури наблюдаваше и професионално оценяваш всяко едно от изпълненията на акордеонистите. Председател на журито беше виртуозният изпълнител на въпросния инструмент-Енджи Маврич и неговите колеги Мича Янкович, Петар Трумбеташ-професор по музика и Весна Йованович-професор по акор-

деон. Всички участници получаваха съответни точки за отделните участия.

На победителите от фестивала в Иваново бе предоставена възможност да участват на фестивала за първи акордеон в Сокобана. Между победителите за „златен клавиш“ бяха Матей Стошич от Раковица, Милош Мария и Драган Мирчоне от Румъния, Леонид Арделян от Новоселци, Никола Анастасиевич от Белград, Никола Джуранович и Милош Джуранович от Хърватия и Никола Джуркович от западна Срема.

Спонсори на фестивала бяха фирма „Лазич Каишеви“, „Скандали“, град Панчево и десетина земеделски предприемачи. Премиерната манифестация в Иваново завърши някъде късно след полунощ.

За следващата година организаторите на манифестацията предвиждат тридневен фестивал.

Огнян Цветков

Новица ИВАНОВ

Червеното оцветяване

Времето за отдаване на последна почит и сбогуване с професор Христо Христов изтичаше. Съпругата му, професор Христина Христова, махна с ръка на двете момчета от погребалното бюро да се заемат със събирането на венците и букетите. Но вече в следващия миг им каза да изчакат малко, защото в този момент в траурната зала влезе непозната жена.

Пред ковчег на професор Христов се спря една брюнетка. Трийсетгодишна, със среден ръст, красив изпъкнал бюст, тънка талия, идеален ханш. С кръгло лице и едри черни очи. В червена къса рокля, допълваща изящността на изваяните й крака. Брюнетката се поклони пред ковчег на професора и точно край венеца на семейство Христови сложи разцъфнала червена роза, опакована в златисто фолио, превързано с червена лента. Още веднъж се поклони пред ковчег и зачатка с високите си токчета към професор Христова, стояща вдясно от ковчег като първа от опечаленото им семейство. „Моите съболезнования, госпожо!...Вие сте най-щастливата жена, живяла край един такъв мъж, какъвто беше съпругът ви...“ И я стрелна с толкова остър поглед, че черните очи още повече се зачерниха. И още повече доближи лицето й, тихо шепвайки: „Няма да дойда на погребението му. Той си беше само ваш и е редно вие да се сбогувате с него“. А след това с небрежно ръкуване и поклон изрази своите съболезнования и на останалите членове на семейство Христови.

Професор Христова дълго време гледаше към вратата, през която излезе брюнетката. Какви ли все картини не се заредуваха в главата й! Каква бъркотия от мисли! Дълго време й трябваше да се обърне към отрупания от цветя ковчег на съпруга й. И докато момчетата от погребалното събираха венците и букетите, тя усети, че я разяжда нова прииждаща болка, смесена с чувство на силно разтърсваща ревност.

Погребението на професор Христов мина съпроводено от непрекъснатото пеене на отец Макарий, голям приятел на професора, с тих

хленч, много сълзи и болни въздишки на присъстващите. С произнесената реч-възхвала на заместник-министъра на образованието, на ректорите на университетите, деканите на факултетите за научно-изследователско дело, както и с изтъкване на приносите и постиженията на професор Христов в областта на международното право. Със сбогуването на колегите му от риболовното и от сдружението на спелеолозите. Със звуците от мелодията „May you“ („Моят път“) на Франк Синатра, съпровождащи спускането на ковчег в гроба, с която оркестърът на спелеолозите разплака всеки присъстващ на погребението. С утешителните думи за членовете на семейство Христови, с благодарностите от тяхна страна, че дойдоха да съучастват в болката им и да отдадат последна почит и изпратят професора. Ръкувайки се с всеки от тях на сбогуване, професор Христова търсеше в лицата на всички присъстващи на погребението само едно лице. Лицето на брюнетката в късата червена рокля.

Вечерта след погребението, когато всички роднини и приятели си разотидоха, а най-близките, капнали от умора, запаха, професор Христова влезе в кабинета на мъжа си. Както и преди, така и сега, там всичко беше старателно и симетрично подредено и ухаеше на свежест и аромати. Но професор Христова усети, че в това помещение цареше зловеща тишина. Седна зад работното бюро на съпруга си. На него стояха само лаптопът и джигесема му. Бяха изключени. Госпожа Христова дълго време се колебаеше какво да направи. И след като включи джигесема му, тя се почувства гузна. Никога не бе правила нещо подобно докато съпругът й беше жив. Любопитството, смесено с ревност, я накара да прочете имената на лицата, с които той бе разговарял; да се задълбочи във всички изпратени и получени есемеси; подробно да разгледа всички снимки, получени по вайбър. Но не намери това, което търсеше. Включи и лаптопа. Същата работа. Намери само файлове с научни трудове и публикации, статии, доклади, списъци със специална литература. Но заглавието на един файл привлече вниманието й. Под иконата му пишеше „Ние“. Преди да щракне върху тази икона, усети, че губи дъх, че пулсът й се ускорява и започва да се изпотпява. Влезе във файла и цялата настръхна. Горещи тръпки я ползиха и тя се разнежи. Заплака, но сега от приятно прииждащи чувства. И докато четеше текста под снимката на автобусен билет, с носна кърпичка

си бършеше сълзите. Да, това беше билетът на професор Христов от пътуването им в едно черногорско крайморско градче, където се запознаха. След това се появи снимката на първия й подарък, получен от него: светлосиво овално морско камъче с две прилепени върху него калинки, с глави обърнати една към друга, а под тях текст: „Where have you been all my life?“ / „Къде беше през целия ми живот?“ / Утре щеше да потърси камъчето, може би е в дървената кутия за подаръци и бижута. Професор Христова бавно отваряше страниците на файла, а там се редуваха сминки: с усмихнатия им син Матей и току-що поникналото му първо зъбче, с къдравата им единиясетмесечна дъщеричка Десислава, чиито първи стъпки бяха освидетелствани тъкмо с тази снимка; снимките от първото им семейно летуване в Несебър; от абитуриентските балове на Матей и Десислава; от тържествата по случай присъждането на академичните титли на Христо и Христина Христови „доктор по международно право“ и „доктор по психология“; от сватбените тържества на двете им деца; снимките с внука им Андрей и внучката им Таня.

И докато професор Христова разглеждаше всички тези снимки и четеше текстовете с имената на лицата, датите и местата под тях, през цялото време й се струваше, че отново изживява всичките тези моменти и приключения. Но когато отвори и последната страница от файла „Ние“, направо замръзна. Сякаш и дъхът и сърцето й едновременно спряха. Пред нея се откри снимката от бала, организиран по случай ознаменуването на годишнината на университета им. От бала в хотел „Европа“, когато дамите канеха за танц, а тя го избра точно него. Когато за първи път се целунаха във фойето на тържествената зала на хотела, а един фотограф ги засече и ги засне. Тогава тя беше на трийсет години, все още асистентка по психология. Брюнетка, със среден ръст, с кръгло лице, едри черни очи, красив изпъкнал бюст, тънка талия, идеален ханш. Беше облечена в къса червена рокля, допълваща изящността на изваяните й крака... Лица-прилика на онази, която днес влезна последна в траурната зала.

Професор Христова стана от стола и бързо излезе от кабинета на съпруга си. Спря се в хола и отвори шкафа с роклите си. Там, със симетрично подредените й рокли, се бе гушнала и червената рокля. Откога я не бе обличала. Знаеше, че тялото на съпруга й все още не е истинало, но все пак реши да я облече тази вечер.

Босилеградско спортно лято

„Краин дол“ спечели турнира по футбол на малки врати за мъже

И тази година в рамките на „Босилеградско спортно лято“ на терените в спортния комплекс „Пескара“ се проведе няколко турнира по футбол на малки врати и волейбол.

Победител на традиционния турнир по футбол на малки врати за мъже бе „Краин дол“, който на финала се наложи с 2:1 срещу „Динов 90 Бау“. Състезанието, което представлява най-голямо спортно събитие в града през лятото, предизвика изключителен интерес сред босилеградчани, които всяка вечер изгълняваха трибу-

Най-успешните състезатели в турнира по волейбол за мъже

ните около малкия стадион на „Пескара“. На трето място се нареди „Брест“, който спечели малкия финал срещу „Ресторант Младост“ със 6:2. В турнира участваха 7 отбора. „Лав Маги“ стана победител в състезанието за кадети по футбол на малки врати,

като се наложи на финала над „Френдс“ с 2:0. Трето място завоюва „Барски“, а четвърто „Хулигани от основното“. Футболистите на „Зелени гангстери“ заеха първо място на турнира за деца до 12-годишна възраст. Второ завоюва „Како се викаме“, трето

Футболистите на Краин дол кмета Владимир Захариев на церемонията по награждаване на най-успешните отбори и футболисти от турнирите по малък футбол.

- „Бързи и яростни“, а четвърто - „Райчиловски лъвове“.

На турнира по волейбол за мъже триумфира „Байлук“, който спечели финалния мач срещу „Ние“ с 2:0 гейма.

И тази година за участие в състезанията отборите не са заплащали котизация. Организатор на турнирите бе Спортният съюз на Община Босилеград със съдействието на ФК „Младост“ и ВК „Младост“, а под патронаж на Община Босилеград, която най-успешните отбори и състезатели награди с купи, медали и грамоти.

П.Л.Р.

Митинг по скокове в Димитровград

Победител Венелина Венева

В рамките на мероприятиято „Царибродско спортно лято“ за 22-и път се състоя и митингът по скокове „Джъмп Димитровград 2017“, който събра бройна публика.

В женска конкуренция най-голям интерес предизвика българският ветеран в лека атлетика Венелина Венева (42 г.), която спечели първо място със скок от 180 см. Тя получи купа и специална награда за най-добро постижение по т. нар. „унгарски таблици“. Венева опита да чупи и световния рекорд за ветерани (186 см), но не успя.

Второ място спечели Елена Петрова със 170 см, докато на трето място се нареди Велика Цанова със 150 см.

В мъжка конкуренция първото място грабна Михайло Иванов (по-малкият брат на Тихомир Иванов) с 205 см. Той опита да чупи личния си рекорд от 208 см, обаче не му провървя. Второ място зае Олег Гълъбов с 200 см, а трето – Николай Илиев също с 200 см, но опита повече пъти.

В дисциплината троен скок за жени първо място спечели Ели Петрова с 11,21 м, втора се нареди Ана Павлова с 11,10 м, а трета – Йована Милорадович с 10,40 м.

В дисциплината овчарски скок Стефан Антанасиевич прескочи 380 см, Илиян Дерменджиев осъществи същия резултат, но от повече опита, докато на трето място се нареди Камен Генов с 360 см.

Преди провеждането на митинга „Джъмп“ на футболния терен се състоя първия кръг (за пети пореден сезон) на лигата за млади АССЦ „Когато липсва тартан“. По изключително топлото време в мероприятиято взеха участие около 160 състезатели, които се състезаваха в голям брой дисциплини и в мъжка и в женска конкуренция. Участваха отбори от Сърбия (Зренянин, Белград, Крушевац, Зайчар, Смедеревска паланка, Соко баня, Горни Милановац, Ниш, Босилеград, Пирот и Димитровград) и България (Плевен, Враца, Бургас и София).

Д. С.

Първи Турнир по тенис на маса в Босилеград

Изключителни постижения на Кристина Зарков

Талантливата тенисистка Кристина Зарков от Долна Любата, ученичка във втори клас в босилеградската гимназия, бе най-успешната състезателка на турнира по тенис на маса, който неотдавна се проведе в Босилеград. Организатор на спортната проява бе Сдружението по тенис на маса „Младост“ със съдействието на Спортния съюз на общината и Община Босилеград. Състезанието се проведе в рамките на мероприятиято „Босилеградско сапортно лято“. Освен че спечели първо място в състезанието за гимназисти, Кристина потвърди класата си, триумфирайки и в надпреварата за мъже от 20 до 35-годишна възраст. Тя бе единствената дама сред участниците.

В първия Турнир по тенис на маса в Община Босилеград, който се проведе в залата на Центъра за култура, участва

около 50 тенисисти, разпределени в 4 възрастови категории.

Най-успешните състезатели във всяка категория:

Ученици от основното училище: 1. Никола Захариев (4 кл.), 2. Марко Тошев (7 кл.), 3. Братислав Стоименов (5 кл.).

Гимназисти: 1. Кристина Зарков, 2. Мартин Стоименов (1 кл.), 3. Даниел Иванов (3 кл.).

„Мъже от 20 до 35-годишна възраст“: 1. Кристина Зарков, 2. Мирослав Васев, 3. Кристиан Наков.

Ветерани (над 35-годишна възраст): 1. Блажа Воинович, 2. Владисла Митов, 3. Петър Рангелов и Владисла Манасиев.

За най-успешните участници в състезанието Община Босилеград осигури купи, медали и грамоти, които им връчи Никола Талески, треньор в Сдружението по тенис на маса „Младост“.

Р.П.

Димитровград – 54-то издание на турнира по футбол на малки врати

Триумфираха „Хотел Сакс Балкан“ и „Млекара Стара планина“

В Димитровград през юли месец за 54-ти пореден път се проведе традиционният местен турнир по футбол на малки врати. В турнира, в който участваха отбори по покана (става дума за реномирани отбори, повикани от страна на организаторите), се състезаваха седем отбора, пет от които бяха от Сърбия, а два от България. Първо място в това състезание спечели отборът „Хотел Сакс Балкан“, който във финалната среща се наложи над отбора „Стоварище Стоянович“ с 2 : 1. „Хотелиерите“ по този начин спечелиха 270 хиляди динара, докато техните съперници трябваше да бъдат доволни с парична награда от 130 хиляди динара. Борбата за трето място спечели отборът „Млекара Стара планина“, който победи нишкия „Евро газ“ след изпълняване на дузпи (в редовното време резултатът бе 5 : 5). „Млекарите“ получиха като награда 100 хиляди динара. В традиционния турнир участваха 18 отбора от Сърбия и България. Спечели вторият отбор на „Млекара Стара планина“, след като във финала разгорми състава на „Хепи стар“ със 7 : 2. Първокласирания отбор получи 130, а второкласирания – 70

хиляди динара. На трето място се нареди отборът КМФ „Булгари“, след като се наложи над отбора „Май плейс“ със 7 : 5 след дузпи (в редовното време 4 : 4). Той грабна третата награда на стойност 40 хиляди динара. При ветераните триумфира отборът „Фиеста Цариброд 60“, който също след изпълняването на дузпи (в редовното време 4 : 4) победи отбора на „Датарнян“ с 6 : 5. При по-възрастните пионери до първото място стигна отборът „Хотел Сакс Балкан“, след като победи отбора „Млекара Хранко“ със 6 : 2. Третото място спечели ЖФК „Йединство Сакс Балкан“ (в чийто състав бяха момичета). В категорията на по-малките пионери първо място спечели отборът „Мапет шоу“, който убедително победи връсниците си от КМФ „Пирот“ със 7 : 0, докато на трето място се нареди отборът „Балкански 2“. Спортното мероприятие успешно организираха СТЦ „Цариброд“ и Спортният съюз на Димитровград с помощта на Община Димитровград. Добрите познавачи на футбола на малки врати в Сърбия твърдят, че турнирът в Димитровград е един от най-силните в страната.

Д. С.

Най-гобрите

В турнира, в който участваха отбори по покана, за най-добър играч бе провъзгласен Душан Милоевич от „Хотел Сакс Балкан“. Най-добър стрелец бе Драган Чирич от „Стоварище Стоянович“, а най-добър вратар Жарко Манчич от същия отбор. В традиционния турнир за най-добър играч бе определен Давор Петров от „Млекара Стара планина“, за най-добър стрелец - Саша Васов, а за най-добър вратар - Борис Димитров, също състезатели от „Млекара Стара планина“. Най-добър играч при по-възрастните пионери стана Сергей Станулов от „Хотел Сакс Балкан“, а най-добър вратар - съотборникът му Жарко Истатков. В категорията на по-младите пионери най-добър играч бе Димитрие Янкович от „Мапет шоу“, а най-добър вратар - Йован Ристич от КМФ „Пирот“. В двете пионерски категории не бяха определяни най-добри стрелци.

Фотооко

Топич отново в Димитровград

Прословутият сръбски лекоатлет Драгутин Топич бе промоутър на тазгодишния митинг по скокове „Джъмп“ в Димитровград. Топич е юношески рекордьор по скокове, който е осъществил преди около 30-ина години в българския град Пловдив. Преди години той бе участник в димитровградския митинг по скокове. Пред нашия спортен сътрудник Димитър Ставров Топич сподели, че в Димитровград съществуват коректни условия за подготовка на млади лекоатлети.

Б. Д.

Драгутин Топич с нашия сътрудник Димитър Ставров

Приключи юбилейният пленер „Божо Илич“

Народният музей на Топлица от гр. Прокупле бе домакин на 20-тия юбилей на изкуството – художествения пленер „Божо Илич“. В пленера, който се проведе в Бели камък, родното място на най-известния топлишки художник Божо Илич, участваха 20 изяви творци на изкуството от Сърбия, България, Македония, Босна и Херцеговина и Мексико. По време на пленера художниците посетиха и родната къща на художника в село Житни Поток. Започва 34-ят югославски художествен пленер „17 воденици“

За 34-ти път Народната библиотека „Бранко Милькович“ в гр. Гаджин хан организира художествения пленер „17 воденици“. Творческите дни ще се състоят в село Душник од 17 август. Оповестено е участието на 12 художници, в това число и от България.

„От България очакваме да участват проф. Евгени Велев и художникът Владо Пенев от София“, заяви пред „Ново Братство“ кметът на Гаджин хан Саша Джорджевич. Според думите му непокътната природа вдъхновява участниците с голям импулс в творческата дейност и те създават неповторими творби, две от които предоставят на организатора. В Ниш се провежда юбилейният студентски фолклорен фестивал

С участието на филклорни ансамбли от България, Черна гора, Полша, Румъния, Молдова, Кипър, Колумбия, Коста Рика и Сърбия в организация на Студентския културен център в Ниш се провежда десетият Международен студентски фолклорен фестивал. Фестивалът започна с дефиле на участниците из центъра на Ниш, а концерти бяха изнесени и в Бела паланка и Владичин хан. Заключителния концерт се състоя в нишкия парк „Свети Сава“.

С.Б.

Договор за сътрудничество между Босилеград, Враня и Търговище

Босилеградска община неотдавна подписа договор за сътрудничество с Град Враня и Община Търговище, с цел осъществяването на съвместни дейности за икономическо и всеобхватно развитие на общините. Договорът са подписали кмета на Враня Слободан Миленкович, кмета на Босилеград Владимир Захариев и кмета на Търговище Ненад Крстич. На срещата са присъствали и зам. кмета Стефан Стойков и началникът на Общинското управление Миодраг Якимов. Въз основа на подписания договор заедно ще изготвяме проекти, с които ще кандидатстваме при Републикан-

ското Правителство, както и при международни институции, заяви кмета на нашата община Владимир Захариев. Първата крачка от реализацията на споразумението ще бъде съвместния проект

за асфалтиране на пътя Враня - Босилеград през Радовница, Заграня и Дукат, с който трите общини ще кандидатстват при Правителството на Сърбия и съответните министерства.

П.Л.Р.

Вицове

Един се хвали:
- Намерих си работа на много готино място. Всички разправят, че там колектива е като едно голямо семейство.

На другия ден се връща омърлушен от първия работен ден:

- Вярно, като семейство са. Началникът е като тъща на всички...

○ Началникът учтиво пита млад служител:

- Винаги, когато влизам в стаята Ви, Виe нищо не работите. Защо така?

- Ами, защото вие твърде тихо влизате...

○ Срещат се двама приятели:

- Защо не си на работа?

- В болнични съм, трудова травма.

- Какви ми ги разправяш? Как може да имаш трудова травма, като си офис служител?

- Разтегнах си челюстта, като се прозявах.

○ Как върви работата?

- Ох, не питай... Началникът иска да работим за трима! Пак добре че сме петима.

○ Работен ден, офис, позвъняване при секретарката.

- Кети, донеси ми хартия.

- А-четири ли, или А-три?

- А-а-а-бързо! В тоалетната съм!!!

○ Млад работник го назначили за директор на предприятие. След първия работен ден той се прибрал

вкъщи, седнал да вечеря, а жена му го заразпитвала:

- Е, как е кабинета?

- Просто прелест.

- А секретарка имаш ли?

- Да, разбира се.

- На колко е години?

- Около 25.

- А как се облича?

- Бързо.

○ Нов служител започва работа в офис. Първи ден. След половин час новият отива при стар служител и пита:

- Ще ми помогнеш ли?

С кого мога да поговоря за повишаване на заплатата?

○ - Сутрин ставам с първи петли, работя цял ден като вол, вечерта имам вълчи апетит, но нещо не се чувствам добре.

- Трябва да отидеш на ветеринар да те прегледа...

Здраво байе Мане

Рабун

Преди некой дън деда Лулу беомо у Бугарско, у Перник. Да се видимо с роднине и да размъдрамо възкъете, що каже наш народ. Чини ми се, од ко улезе Бугарска у Йевропу, роднинете често дооде и човеци стално ни кане на госје, ама нийе немукает. Све си имамо работу, а увечер ка да си легнемо, обърнемо се и нищо не смо уработили. Само се шњуамо по дворот, деда напасе козуту и оно се стъвни. Решимо се, дадомо козуту на комшию да гу пасе и мълзе, а нийе ватимо путат за Перник, ама преко Совию. Коджа време мину ко не смо били у Бугарску и сѣга не могу да се начудим. Йедно време беше убаво и чисто, после с демократиюту све урасте, не можеше да минеш од боклук. А сѣга — милина. У влакат по-чисто него при нас у собуту. Улицете изметене, плочкье наредене, усвиткало се, некикве сликье се мотаю, окаю ги рекламе. Покрай пругуту ниве изоране, све се зеленейе. Чудо. Кой ко мене не йе бил скоро у Бугарску, може да се загуби. Ама тамо дека беоше вабрикье, сѣга колка су ги бомбардировали — све срушено и пропадло.

Роднинете ни се много зарадуваше, одма йеденье, пийенье. Развързамо орату за старо време, ко смо се некигаш мучили, а сѣга йе много по-добро.

- По добро йе, све пуно и препуно, каже ми деверат, ама мене ми йе сърцето празно. Йедно време требеше мечку да родиш да излезнеш из Бугарску, а сѣга куде сакаш можеш да идеш и това само с личну карту. Ама йе лоше, дека нашите отиду, па неумею да се върну. Те мойите синове отидоше на работу у Гърцию, уж за малко - да заробете некою пару. Я се надам че се върну, а они отишли у некою другу държаву. Одведоше и унуците и за сърце ме изедоше. И сѣга нийе си сами самуйемо. Да сте живи и здрави дека дойдоше, да има с кога да прооратимо. Иначе мукуйемо и кьутимо - уста ни се усмърдеше.

Седемо и оратимо до късно у ноч и я, не знам кво ми би, пита ко су им тека пропадле убавете вабрикье, заводи ги окайею. Лулиният братия се себну.

- За унуците и заводите ме сърце боли, ама нема кво да се прави. У нашу държаву за кокошка нема прошка, а за милиони нема закони. Я пита да ми обясне кво това значи.

- Е, снао, това значи дека ако украднеш кокошку или яйце од кокошку, че те затворе и че те одеру од казне. Ако украдеш милиони или упропастиш вабрику, никой нема да те пипне. Мазнул си много, има и за тия що треба да те гоне. Дигне се малко прашище, поорати се — и толкова.

- Бре, бре, па оно това скоро исто ко при нас, а виѣ сте уж европейци. Само при нас не гоне ни малите ни големите лоповѣ. Ако ти некой из дворот узне некою цепенку дърва, па и йедън, два кубика, държавата нема да га гони. Малко узел, ти треба да га судиш. А судскѣе трошкове пет пути по големи. И ако га осудиш — не може да си узнеш парете. Они лоповѣе се изитрили — иже и све що имаю преписали на другѣ. Йедън лопов у йедно наше село беше узимал млеко од селяци, а неплачал. Осудише га, много паре требеше да плати, ама нема одека. Има млекару, кола, ижу, ама све се води на другѣ. И изпаде дека селяците не само що не узеше паре за млекото, него си платише и големи судскѣе трошкове. А йедни други беоше много паре оплячкали. Затворише ги, полежаше малко и ги пустише. Чуйем, оправдали се (вероватно су подкупили судийете) и държавата им дала дебеле паре затова дека уж, ни криви ни дужни, били у затворот. Тео йош да оратим за краденье и судовете, ама ме одйедуш прекъину деверат:

- Снао, нема за теквѣе работе да оратимо и нема да мислимо. Да си не дизамо кървното. Нийе да йеднемо и да си пооратимо за друго, а тия що крадну, Бог че ги накаже, ако га има.

Погостувамо некой дън, водише ни на убава места и на поодък Лулиният брат рече:

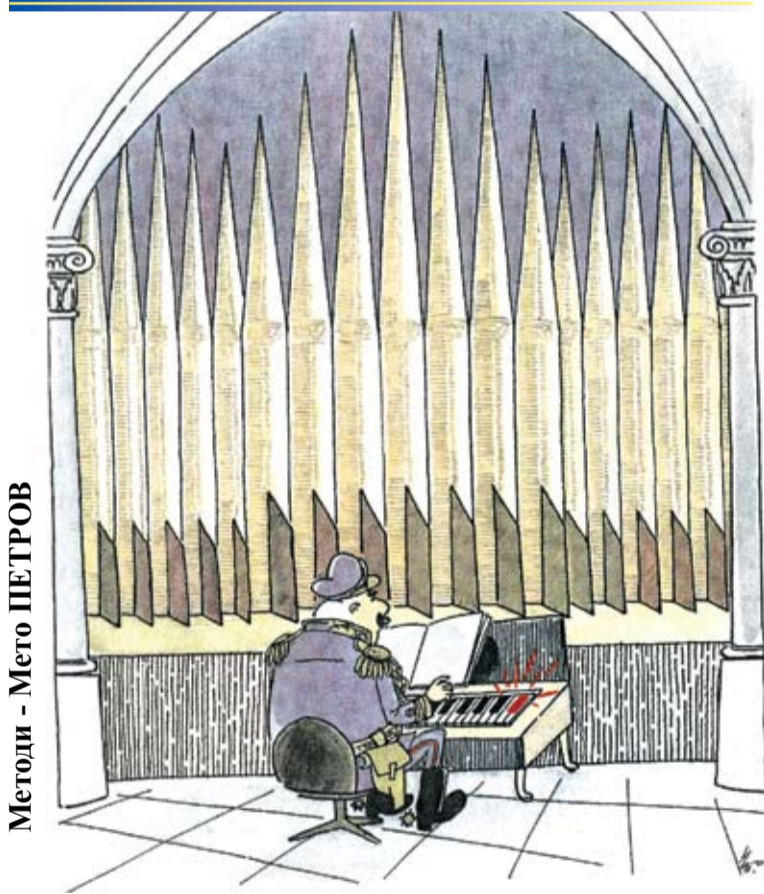
- Снао, не се чуди, ама ако не беоше тия лоповлъци, немаше ни това убавило да се направи.

Байе Мане, одкико се върну све си мислим за кокошкату и за това, ко без краденье нищо не може да се направи. И кико су си сърбите и бугарете бракъа и исто работе, ама си наоде ману. Я помисли и ти за това, може да ми помогнеш да ми се избистри и да разберем това чудо.

Айде сѣга у здравље.

Баба Суца

Карикатурен екран

Методи - Метод ПЕТРОВ

АФОРИЗМИ

Симеон Костов

❁ Оказах се голяма будала. Същото би било да съм останал и малка.

❁ Пенсионери от всички фондове – упокойте се!

❁ Живият паметник падна. Измъкнаха му креслото.

❁ Ние имаме голям потенциал, но слаба потенция.

❁ Нашите закони са като паяжина. В тях попадат само дребните мушици, бръмбарите си минават, както си искат.

❁ Духът на нашата нация е затворен в бутилка с ракия.

❁ Благодарение на партийната си принадлежност стана висок диплоМАТ.

❁ Неговия говор не докосна никой. Беше празен.

❁ Три порции на ден! О, ами това е съня на нацията!

❁ И мълчанието е свобода на говора.

ПАНСИОН САКС-БАЛКАН ДИМИТРОВГРАД / ЦАРИБРОД /
www.sax-balkan.co.rs

Собственик: ИВИЦА ИСТАТКОВ
Моб: +381 63 436 626
Улица: Балканска 18
Димитровград - Сърбия
Телефон - прием:
+381 10 363 566
Моб: +381 69 363 5661
Факс: +381 10 363 566
e-mail: ivicaistatkov@yahoo.com

НОВО Братство

СIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
323.15+659(497.11)z
ISSN 2466-4707 = Ново Братство
COBISS.SR-ID 224701964

Вестник на българите в Сърбия
Първият брой излезе на 15 юли 2016 г.
Издава: Издателство "Ново"Братство",
Ниш, "Кей 29 декември" - 8
Основател на издателството:
Национален съвет на българите в Сърбия

* И. д. директор на Издателството и гл. и отговорен редактор: Мила Васов * Редакция: Бобан Димитров, Петър Рангелов, Даниела Христова, Сунчица Бойкова и Снежна Джелич * Технически редактор и компютърен дизайн: Никола Цветков * Електронна поща: prelobratstvo@gmail.com

* Телефони: Директор: (тел./факс) 018 242-700,
* Вестникът излиза два пъти в месеца. Ръкописите не се връщат. * Собствени приходи 330-3002545-68, CREDIT AGRICOLE. * Печата: "Врбас Комерц", Кнез Михайло Обренович 47, Ниш, тел./факс 018 576-283; 064 1981 666

ISSN 2466-4707

9 772466 470000 >